

мога да се пръхранвамъ съ него и т. н. Евангелиститѣ
ше кажатъ: „Православнитѣ свещеници изнудватъ“. Ами
другитѣ не изнудватъ ли? Да, православнитѣ изнудватъ
съ котлето на лице, а протестантитѣ по скритъ начинъ,
отзадъ. Това на какво прилика? Единъ турчинъ си купилъ
овенъ за байряма и го турилъ на гърба си, за да го за-
несе на ходжата, да му чете. По пътя овенътъ го риталъ
много по гърба. Турчинътъ се ядосалъ и прѣзъ цѣлия
пътъ го ругалъ, казвалъ му домузъ (свиня)¹ гяуръ и пр.
Като стигналъ при ходжата, той му казалъ: „Азъ нося
единъ овенъ да му четешъ; ще го коля за курбанъ, но
изъ пътя го ругахъ много, защото той ме ритѣ по гър-
ба. Става ли той за курбанъ?“ Ходжата му отговорилъ,
че този овенъ е негоденъ и ще трѣбва да донесе другъ.
Купува турчинътъ вторъ овенъ и го занася на ходжата.
Изъ пътя овенътъ пакъ риталъ, но турчинътъ си мѣл-
чалъ, и си мислилъ: „И ти си като онзи, и ти риташи,
но нѣма да ти казвамъ нищо, защото ще трѣбва да ку-
пувамъ трети“. Азъ казвамъ: ако риташи, и ти си отъ
тѣхъ.

Затова е дозволено човѣку да прави добро въ сѫбо-
тенъ день. — Човѣкъ трѣбва да излѣзе извѣнь своя его-
изѣмъ, да отвори душата си на божественото слѣнше, да
излѣзе изъ рамките на сегашнитѣ си възгledи. Сегашно-
то човѣчество е пълно съ лицемѣри. Гледамъ, мѫжъ и
жена вървятъ тихо, благочестиво, но едноврѣменно и двама-
тата се контролиратъ, да не би единиятъ или другиятъ
да поглежда тукъ-тамъ. „Религия!“ Когато мѫжътъ го
нѣма, жената е свободна да си поглежда дѣто иска, но
дойде ли мѫжътъ, жената става благочестива. Така е и
съ мѫжа. Това било „религия!“ Защо мѫжътъ или жената
въ присѫтствието единъ на другъ да не сѫ свободни
да поглеждатъ дѣто си искатъ? Какво лошо има въ това?
Това ограничение произлиза отъ факта, че въ нашата ду-
ша нѣма сѫбота. Нѣкои ме запитватъ: „Кога ще се обла-
городи човѣчеството, кога ще се запознаемъ съ новите
идеи?“ Казвамъ: новите идеи не могатъ да дойдатъ, до-
като не дойде сѫботниятъ день, докато не се научимъ
да правимъ добро въ сѫбота. Вземете всички съврѣмennи
писатели, отъ каквъто калибъръ и да сѫ, и ми покажете
единъ отъ тѣхъ, колкото виденъ и да е той, който да